

اثر بالا آوردن سطح سرمی بیلی روین زمان ترخیص، بر میزان بسته مجدد نوزادان زرد

موسی احمدپور کچو^{۱*}، یدالله زاهد پاشا (MD)^۱، جیران دهقان (BSc)^۱، اعظم السادات مظلومی (BSc)^۲

۱- مرکز تحقیقات بیماریهای غیرواگیر کودکان، دانشگاه علوم پزشکی بابل

۲- بیمارستان کودکان امیرکلا، دانشگاه علوم پزشکی بابل

دریافت: ۹۲/۹/۴، اصلاح: ۹۲/۱۲/۱۵، پذیرش: ۹۳/۲/۲۴

خلاصه

سابقه و هدف: زردی، شایع ترین علل بسته مجدد نوزادان است. در بیمارستان کودکان امیرکلا، ترخیص نوزادان رسیده زرد بعد از فتوترایی با بیلی روین توtal کمتر از ۱۰ mg/dl انجام می شود. به منظور کاستن مدت اقامت نوزاد در بیمارستان مقدار بیانی روین سرمی توtal قبل از ترخیص به ۱۲ mg/dl افزایش داده شد تا میزان بسته مجدد در این نوزادان مشخص شود.

مواد و روشها: در یک مطالعه هم گروهی، در بخش نوزادان بیمارستان کودکان امیرکلا از دیماه ۱۳۹۱ تا تیر ماه ۱۳۹۲ نوزادان زرد رسیده، با حال عمومی خوب، بعد از فتوترایی، با بیلیروبین توtal زیر ۱۰ ترخیص شدند. به منظور کاستن مدت اقامت، در گروهی دیگر با شرایط مشابه مقدار بیلیروبین برای ترخیص به ۱۲ mg/dl افزایش داده شد. سپس میزان بیلیروبین ۴۸ ساعت بعد ترخیص و میزان بسته مجدد در دو گروه مقایسه گردید.

یافته ها: ۲۵۸ نوزاد مورد مطالعه قرار گرفت. در گروه کمتر از ۱۰ و کمتر از ۱۲ به ترتیب میزان بیلیروبین ۴۸ ساعت بعد ترخیص $10/46 \pm 1/54$ mg/dl در مقابل $11/75 \pm 1/28$ mg/dl ($P < 0.001$) و میزان بسته مجدد، ۲ نوزاد (۱/۴%) در مقابل ۹ نوزاد (۰/۸%) ($p = 0.02$) بود، نوزادان ترخیص شده با بیلیروبین کمتر از ۱۲ نسبت به نوزادان با بیلیروبین کمتر از ۱۰، ۶/۲ برابر شناسی بیشتری برای بسته مجدد داشتند.

نتیجه گیری: افزایش سطح سرمی بیلی روین ترخیص نوزادان از ۱۰ mg/dl به ۱۲ mg/dl موجب افزایش میزان بسته مجدد می گردد.

واژه های کلیدی: هیبر بیلیروبینی، نوزاد، بسته مجدد بیمار، ترخیص نوزاد.

مقدمه

کرنیکتروس، اشکالات یادگیری، کاهش شنوایی و کاهش بهره هوشی مواجه می شوند (۱). کاهش طول مدت بسته در بیمارستان به دلایل مختلف پزشکی، اجتماعی، خانوادگی و اقتصادی بعنوان موضوعی مهم، مورد توجه پزشکان واقع شده است (۲-۶). مهمترین مزایای ترخیص زود هنگام عبارت از کاهش عفوتهای بیمارستانی، کاهش هزینه درمان، کاهش بار کاری مراکز درمانی، کاهش زمان دور ماندن نوزاد از مادر، افزایش پیوند عاطفی نوزاد با خانواده نمی باشند (۷-۱۱)، از طرفی ترخیص زود هنگام توانایی پزشکان برای شناسایی برخی عوارض و بیماری ها، قبل از ترخیص را کاهش می دهد. طبق مطالعات انجام گرفته بیشترین علت بسته مجدد نوزادان بعد از ترخیص از زایشگاه مربوط به هایپر بیلیروبینی می باشد. دلیل عده این حالت اینست که در نوزادان ترم و نزدیک ترم اوج میزان بیلیروبین در روز سوم می باشد و با ترخیص زود هنگام در ۴۸-۲۴ ساعت اول که علائمی از این افزایش مشاهده نمی شود، نوزادان بطور بالقوه پس از ترخیص مستعد هایپر بیلیروبینی می گردند (۱۲). بنابراین یک ویزیت

زردی نوزادان یکی از مسایل شایع دوران نوزادی می باشد. بطوریکه نزدیک به ۶۰ درصد از نوزادان ترم و ۸۰ درصد از نوزادان پره ترم به آن مبتلا می شوند (۱-۳). اهمیت زردی نوزادان نه به واسطه شیوع آن بلکه عوارض خطروناک ناشی از افزایش بیلی روین در مغز است که منجر به صدمات شدید و غیرقابل برگشت مغزی و حتی مرگ می شود. با توجه به این صدمات، درمان سریع و به موقع برای کاهش میزان بیلیروبین در نوزادان امری ضروری است (۴-۷). نوزادان ایرانی جزء گروه پرخطر برای بروز زردی محسوب می شوند. در حال حاضر پروتکل شناسایی نوزادان پرخطر از نظر زردی پاتولوژیک در زایشگاههای ایران بطور روتین وجود ندارد. از طرفی پیگیری مجدد که باید بعد از ترخیص زود هنگام از بیمارستان در روزهای دوم و سوم بعد از تولد انجام شود، به صورت همه گیر انجام نمی شود. بنابراین نوزادان مبتلا به زردی با تأخیر مراجعت نموده و با مشکلات ناشی از تاخیر در تشخیص و مشکلات در درمان شامل بسته طولانی، سرم تراپی، تعویض خون و عوارض احتمالی آن شامل

■ این مقاله حاصل پایان نامه جیران دهقان دانشجو کارشناسی ارشد پرستاری مراقبت های ویژه نوزادان و طرح تحقیقاتی به شماره ۹۱۳۴۹۱۱ دانشگاه علوم پزشکی بابل می باشد.

* مسئول مقاله: دکتر موسی احمدپور کچو

e-mail: mousa_ahmadpour@hotmail.com

آدرس: بابل، بیمارستان کودکان امیرکلا، مرکز تحقیقات بیماریهای غیرواگیر کودکان، تلفن: ۰۱۱-۳۲۳۴۲۰۰۷

بعنوان گروه شاهد در نظر گرفته شدند. تخصیص گروه مورد و شاهد بطور یک در میان صورت گرفت. موافقت نامه کتبی والدین گرفته شده و در زمان ترخیص در هر دو گروه شاهد و مورد، والدین نوزادان آموزش‌های لازم را دریافت نمودند. در هر دو گروه معاینه فیزیکی ۴۸ ساعت بعد از ترخیص در درمانگاه این بیمارستان انجام و سپس میزان بیلی رویین توتال و مستقیم به روش دیازو چک شد. نوزادان با بیلیروبین بیش از ۱۵ میلی گرم در دسی لیتر بستره مجدد شدند. نوزادانی که ۴۸ ساعت پس از ترخیص مراجعه ننمودند از چرخه مطالعه خارج شدند.

فرم‌های جمع آوری اطلاعات با متغیرهای جنس، نوع تعذیب، مدت زمان بستره، میزان بیلیروبین زمان ترخیص، میزان بیلیروبین ۴۸ ساعت پس از ترخیص، میزان بیلیروبین بستره مجدد جهت جمع آوری داده‌ها و بررسی آماری مدت مطالعه تکمیل گردیدند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و بررسی آماری اطلاعات از نرم افزار SPSS و آزمونهای کای دو و تی مستقل استفاده شد. همچنین با استفاده از رگرسیون لجستیک، نسبت شانس (OR) با فاصله اطمینان ۹۵٪ محاسبه شده در تمام موارد $p < 0.05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

۷۲ ساعت بعد از تولد در نوزادان سالمی که در عرض ۴۸ ساعت از تولد مرخص شدند برای ارزیابی، نیاز به بستره مجدد لازم است (۱۲ و ۱۳). در یک مطالعه در آمریکا در یک رایشگاه ۸/۲ درصد نوزادان متولد شده بعد از تولد قبل از ترخیص نیاز به فتوترابی پیدا کردند که تنها ۷/۰ درصد آنها بعد از ترخیص نیاز به بستره مجدد و فتوترابی پیدا کردند (۱۴). در نوزادان ایرانی این آمار بنتظر می‌دهد که بالاتر باشد. در یک مطالعه بر روی نوزادان تک قلوی طبیعی متولد شده با وزن تولد مساوی یا بیشتر از ۲۵۰۰ گرم در بیمارستان نجمیه تهران طی سالهای ۱۳۸۳-۴، شیوع بستره مجدد به دلیل زردی ۱۲/۶٪ بود (۱۵). ولی مطالعه ای که شیوع بستره مجدد در نوزادان زرد فتوترابی شده را در ایران بررسی نماید در دسترس نیست. در یک مطالعه در هند بالا رفتن بیلیروبین بعد از قطع فتوترابی در ۷/۳ درصد نوزادان اتفاق افتاده که فاکتورهای خطر در آنها شامل سن حاملگی کمتر از ۳۵ هفته، وزن کمتر از ۲۰۰۰ گرم و بروز زردی بعد از ساعت ۶۰ تولد بوده است (۱۶). به منظور کاستن طول مدت بستره نوزادان زرد بستره شده و کاهش بستره مجدد این مطالعه انجام شده است تا اثر بالا آوردن مقدار بیلی رویین سرمی قبل از ترخیص بر میزان بستره مجدد در نوزادان زرد فتوترابی شده را بررسی نماید.

یافته‌ها

در کل ۲۵۸ نوزاد بررسی شدند. میزان بستره مجدد در گروه ترخیص شده با بیلیروبین کمتر از ۱۰ mg/dl دو نوزاد ۱۴٪ و در گروه ترخیص شده با بیلیروبین کمتر از ۱۲ mg/dl نه نفر (۸٪) بود که تفاوت قابل ملاحظه را نشان میدهد ($p < 0.02$). همچنین بیلیروبین ۴۸ ساعت بعد از ترخیص نیز در دو گروه تفاوت معنی داری داشت (10.46 ± 1.54 mg/dl در گروه کمتر از ۱۰ و 11.78 ± 1.78 mg/dl در گروه کمتر از ۱۲) ($p < 0.001$) (جدول ۲).

افراد ترخیص شده با بیلیروبین کمتر از ۱۲ نسبت به افراد ترخیص شده با بیلیروبین کمتر از ۱۰، ۶/۲ برابر شانس بیشتری برای بستره مجدد دارند. تحلیل نتایج مربوط به ارتباط بین بیلیروبین ۴۸ ساعت بیانگر این می‌باشد که به ازای یک واحد افزایش بیلیروبین ۴۸ ساعت، ۴/۷ برابر احتمال بستره مجدد افزایش می‌یابد (جدول ۳). از نظر آماری بستره مجدد بین گروه مورد مطالعه، تنها در سطح نوزادان پسر معنی دار بود، به طوری که در بسران با بیلیروبین کمتر از ۱۲ شانس بستره مجدد ۵/۷ برابر نوزادان پسر با بیلیروبین کمتر از ۱۰ می‌باشد (جدول ۴).

جدول ۲. ارتباط متغیرهای پایه و پیامدی بین دو گروه ترخیص شده با بیلیروبین کمتر از ۱۰ mg/dl و کمتر از ۱۲ mg/dl

Pvalue	کمتر از ۱۲ mg/dl	کمتر از ۱۰ mg/dl	گروه متغیرها
.۰/۰۶	۳/۳۴±۰/۴۴	۳/۲۸±۰/۴۳	وزن (کیلو گرم)
.۰/۰۵۴	۳۷/۴۵±۰/۷۴	۳۷/۸۲±۰/۹۵	سن حاملگی (هفته)
.۰/۰۱	۳/۹۹±۰/۹۹	۴/۴۸±۰/۲	مدت بستره (روز)
<۰/۰۰۱	۱۰/۳۷±۰/۴۷	۸/۷۳±۰/۹۳	بیلی رویین ۴۸ ساعت زمان ترخیص (mg/dl)
<۰/۰۰۱	۱۱/۷۵±۰/۷۸	۱۰/۴۶±۱/۵۴	بیلیروبین ۴۸ ساعت بعد از ترخیص (mg/dl)
.۰/۰۰۲	(۸/۹)	(۱/۴۲)	بستره مجدد (تعداد%)

مواد و روشها

این مطالعه به صورت هم گروهی در بخش نوزادان بیمارستان کودکان امیرکلا از دیماه ۱۳۹۱ تا تیر ماه ۱۳۹۲ صورت گرفت و در این مدت کلیه نوزادان رسیده با سن بیشتر از ۷۲ ساعت، با حال عمومی خوب که بدلیل هیبری بیلی رویینی بر اساس پروتکل داخل بخشی (۶) (جدول ۱) بستره و درمان شده بودند وارد مطالعه شدند. نوزادان نارس، ناخوش و نیازمند به درمان با مایعات وریدی و آنتی بیوتیکی از مطالعه خارج شدند.

جدول ۱. پروتکل درمان هیبری بیلی رویینی برای نوزادان رسیده بعد از سن ۷۲ ساعت در بخش نوزادان بیمارستان کودکان امیرکلا بر اساس بیلیروبین توتال سوم (میلی گرم در دسی لیتر)

بیلی رویین توتال سرم
۱۵Mg/dl و بالاتر
۲۵Mg/dl و بالاتر (بین رسیک فاکتور)*
۲۰ و بالاتر (با رسیک فاکتور)*
قطع فتوترابی و ترخیص
کمتر از ۱۰ mg/dl

* رسیک فاکتورها شامل مواردی همچون آسفیکسی، خونریزی داخل بطنی، همولیزه، هیپوکسی، سپسیس، هیپوالبومینی، کمبود G6PD، ناسازگاری گروههای خونی و هیپوترمی می‌باشد.

نوزادان مورد مطالعه که تحت درمان با فتوترابی قرار گرفتند پس از طی دوره درمان، زمانی که بیلی رویین توتال سرمی در نوزادان به کمتر از ۱۲ mg/dl رسید نوزادان ترخیص شدند و عنوان گروه مورد و همچنین گروه مشابه دیگر از نوزادان درمان شده، با بیلی رویین توتال سرمی کمتر از ۱۰ ترخیص شده اند

جدول ۳. ارتباط بین بسترهای مجدد و متغیرهای مستقل در نوزادان زرد فتوترابی شده

متغیرها	بسترهای مجدد		کای دو	P-value	OR (CI95%)
	بلی	خیر			
وزن [*] (کیلو گرم)	۳/۲۶±۰/۰۶	۳/۲۵±۰/۰۴	۰/۰۳۶	۰/۸۴	۰/۸۴(۰/۲۷-۴/۷)
سن [*] (روز)	۶/۳۶±۳/۶	۵/۸±۲/۹	۰/۰۳۳	۰/۵۶	۱/۰۵(۰/۷-۱/۲)
مدت بسترهای [*] (روز)	۴/۵±۱/۱	۴/۲۵±۱/۶	۰/۰۳۱	۰/۵۷	۰/۹۱(۰/۰۶-۱/۲)
جنس:					
دختر تعداد(%)	(۲/۳)۳	(۹۷/۷)۱۳۰	۲/۴۸	۰/۱۱	۲/۹(۰/۰۷-۱۱/۴)
پسر تعداد(%)	(۶/۴)۸	(۹۳/۶)۱۱۷			
ترخيص شده با بیلی روین کمتر از ۱۰ mg/dl	(۱/۴)۲	(۹۸/۶)۱۴۴	۵/۳۸	۰/۰۲	۶/۲(۱/۳-۲۹/۷)
ترخيص شده با بیلی روین کمتر از ۱۲ mg/dl	(۸/۹)	(۹۲)۱۰۳			
بیلی روین ۴۸ ساعت [*] (mg/dl)	۱۰/۲۵±۲/۰۲	۱۰/۰۸±۱/۰۵	۲۱/۰۳	≤۰/۰۰۱	۴/۷(۲/۴-۱۰)

*Mean ± standard deviation

جدول ۴. ارتباط بین سطح بیلی روین زمان ترخيص با بسترهای مجدد در بین دو جنس

جنسیت	بسترهای مجدد		کای دو	P-value	OR (CI95%)
	بلی	خیر			
نوزادان پسر:					
ترخيص شده با بیلی روین کمتر از ۱۰ mg/dl	(۲/۵)۲	(۹۷/۵)۷۷	۵/۳	۰/۰۲۳	۵/۷۷(۱/۱-۳۰/۳)
ترخيص شده با بیلی روین کمتر از ۱۲ mg/dl	(۱۳)۶	(۸۷)۴۰			
نوزادان دختر:					
ترخيص شده با بیلی روین کمتر از ۱۰ mg/dl	۰	(۱۰۰)۶۷	۳/۱۱	۰/۱۱	۱/۰۴(۰/۹۹۴-۱/۱)
ترخيص شده با بیلی روین کمتر از ۱۲ mg/dl	(۴/۵)۳	(۹۵/۵)۶۳			

بحث و نتیجه گیری

مطالعه میتواند مربوط به جمعیت قابل ملاحظه نوزادان نارس باشد که در تحقیق ما از مطالعه خارج شدند. جهت پیگیری نوزاد برای افزایش بیلی روین بعد از قطع فتوترابی نیازی به ادامه بسترهای نیست ولی در نوزادانی که قبل از ۷۲ ساعت تولد زرد و بسترهای شدند، در نوزادان با سن حاملگی کمتر از ۳۷ هفته و نوزادان با تست کمیز مثبت باید انجام شود. بر حسب علت ۲۴ ساعت بعد از ترخيص بیلی روین باید اندازه گیری شود (۲۰).

مطالعه ما علاوه بر نتایج مورد بررسی، ضرورت پیگیری شرایط و وضعیت نوزادان ترخيص شده را نشان می دهد که مطابق با مطالعه ای است که Maisels و همکارانش انجام دادند. آنها با پیگیری نوزادانی که دارای هایپربریلیوینی می بوده و با فتوترابی درمان شده بودند نشان دادند که کنترل و پیگیری این نوزادان پس از ترخيص می تواند منع از آسیب های مغزی ناشی از ریباند بیلی روین گردد (۲۱). کنترل و پیگیری نوزادان پس از ترخيص با اینکه می تواند بار مالی اضافی بر دوش خانواده و جامعه محسوب گردد ولی از نظر اینکه در پیشگیری از آسیب های مغزی ناشی از هایپر بیلیوینی تاثیر گذار بوده و از هزینه های بعدی جلوگیری می نماید مقرر می شرط خواهد بود. مطالعه

مطالعه حاضر نشان داد که بالا و درین بیلی روین معيار ترخيص از ۱۰ mg/dl به ۱۲ mg/dl در نوزادان زرد بسترهای و فتوترابی شده موجب افزایش مقدار بیلی روین ۴۸ ساعت بعد از ترخيص و همچنان موجب افزایش میزان بسترهای مجدد میگردد. معيار بیلی روین برای ترخيص به سن حاملگی، وزن کمتر از ۱۰ mg/dl مثبتگی دارد. همچنان این عوامل روی میزان افزایش بیلی روین بعد از قطع فتوترابی (Rebound Hyperbilirubinemia) موثر می باشد. در نوزادانیکه بعد از تولد بدليل زردی بسترهای و فتوترابی میشوند معيار بیلی روین برای ترخيص بعد از فتوترابی از ۱۲ تا ۱۴ میلیگرم در دسی لیتر متغیر می باشد (۱۴) ولی در بیمارستان کودکان امریکا بابل این عدد ۱۰ mg/dl می باشد که این خود به خاطر تجمع فاکتورهای خطر برای زردی شدید در نوزادان این منطقه از شمال کشور از جمله شیوع بالای کمبود آنزیم گلوكز ۶ فسفات دهیدروژناز می باشد (۱۷-۱۹). در مطالعه Kaplan و همکاران میزان افزایش بیلی روین بعد از قطع فتوترابی (میانگین ۲۸۷ میکرو مول در لیتر) در ۲۲۸ نوزاد رسیده و نزدیک به رسیده که ۱۲ تا ۳۶ ساعت بعد از قطع فتوترابی انجام شده بود در ۱۳/۳ درصد موارد اتفاق افتاد (۲۰). میزان بالای افزایش بیلی روین بعد از قطع فتوترابی در این

پائین تر باشد تا افزایش بیلیروین بعد از قطع فتوترابی کمتری را بدنبال داشته باشد (۱۴). شواهد بالینی این تفاوت و تغییر در معیار بستره و ترخیص نوزادان با زردی را نیز بر حسب شرایط نژادی و جغرافیائی حمایت می نمایند بطوریکه در یک نظر سنجی در زمینه تبعیت از راهنمای ملی غربالگری و درمان هیپر بیلیروینی نوزادی در انتاریو- کانادا مشخص گردید که فقط ۴۱ درصد آنها از معیار های ملی برای درمان تبعیت می نمایند و اغلب بر اساس راهنمای درمان داخل بخشی عمل می نمایند (۲۶).

با توجه به تئاتج و یافته های مطالعه حاضر بالا آوردن مقدار بیلی روین سرمی توتال برای ترخیص در نوزادان رسیده زرد فتوترابی شده از 10 mg/dl به 12 mg/dl موجب افزایش میزان بستره مجدد می گردد و ترخیص نوزادان با معیار رسیدن مقدار بیلیروین به کمتر از 12 mg/dl میلی گرم در دسی لیتر را تائید نمی کند. باید در این شرایط فتوترابی ادامه باید تا بیلیروین توتال به زیر 10 mg/dl کاهش یابد.

تقدیر و تشکر

بدینوسیله از واحد توسعه تحقیقات بالینی بیمارستان کودکان امیرکلا، آقای دکتر علی بیژنی برای انجام آنالیز آماری اطلاعات، دکتر محمد پور نصرانی... برای انجام آزمایشات و خانم فائزه آفاجانپور تشکر و قدر دانی بعمل می گردد.

Sgro و همکاران Maisels هم راستا با مطالعه حاضر بوده و لزوم غربالگری زردی نوزادان را با کاهش بستره مجدد و بالطبع کاهش بار مالی خسروی می داند (۲۲). طبق یافته مطالعه ما اختلاف معنی داری بین بستره مجدد نوزادان و ترخیص با میزان بیلیروین کمتر از 10 و کمتر از 12 در نوزادان مشاهده می شود. یافته ها نشان می دهند میزان بستره مجدد در نوزادان ترخیص شده با بیلیروین کمتر از 12 نسبت به نوزادان ترخیص شده با بیلیروین کمتر از 10 بیشتر می باشد. این یافته نشان می دهد علیرغم مزایای ترخیص زود هنگام، نباید نوزادان با بیلیروین کمتر از 12 ترخیص شوند چون در معرض خطر بیشتری نسبت به هایپر بیلیروینی و عوارض ناشی از آن قرار می گیرند. اگر چه در مطالعه حاضر، نوزادان مرخص شده با بیلی روین کمتر از 12 مدت زمان اقامتشان در بیمارستان در نوبت اول بستره کمتر بود ولی از نظر طول مدت بستره نوبت دوم در مقایسه با نوزادان مرخص شده با بیلی روین کمتر از 10 ، تفاوت چندانی نداشته اند. در مطالعه Farhat و همکاران نشان داده شد که هر چه مدت زمان اقام نوزاد بعد تولد در بیمارستان کمتر باشد رسیک بستره مجدد آنها افزایش پیدا می کند (۲۳). این تفاوت می تواند به این دلیل باشد که مطالعه ما بر روی نوزادان ترم و با سن بیش از سه روز انجام شده، در صورتیکه مطالعه آنها بر روی تمام نوزادان از بدو تولد صورت گرفته است.

در گروهها و جوامع پر خطر برای زردی شدید نوزادی، نظیر شرایط ما، هم معیار شروع درمان زردی پائین تر (۶) و هم معیار بیلیروین برای ترخیص نیز باید

Effect of Increasing the Discharge Bilirubin Level on Readmission Rate in Hyperbilirubinemic Neonates

M. Ahmadpour-Kacho (MD)^{1*}, Y. Zahed Pasha (MD)¹, J. Dehghan (BSc)², A. Mazlomi (BSc)²

1. Non-Communicable Pediatric Disease Research Center, Babol University of Medical Sciences, Babol, I.R. Iran

2. Amirkola Children's Hospital, Babol University of Medical Sciences, Babol, I.R. Iran

J Babol Univ Med Sci; 16(8); Aug 2014; pp: 26-32

Received: Nov 25th 2013, Revised: Mar 6th 2014, Accepted: May 14th 2014.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: Jaundice is the most common cause of neonatal readmission. In Amirkola children's hospital, discharge of term neonates with hyperbilirubinemia is done after phototherapy when the total bilirubin level decreases to less than 10 mg/dl. In order to decrease the hospital stay, we increased the discharge bilirubin level from 10 mg/dl to 12 mg/dl and then assessed the effect of this measure on readmission rate.

METHODS: In a cohort study in the neonatal ward at Amirkola children's hospital during the December 2012- June 2013, all term neonates with hyperbilirubinemia with good general condition after phototherapy were discharged when their total serum bilirubin was decreased to less than 10 mg/dl. To decrease the length of hospital stay, in another comparable group the serum bilirubin was increased to 12 mg/dl. The readmission rate and also the serum bilirubin level 48 hours after discharge were compared between the two groups.

FINDINGS: Two hundred and fifty-eight neonates were studied. Serum bilirubin level 48 hours after discharge was 10.46 ± 1.54 mg/dl vs. 11.75 ± 1.78 mg/dl ($p < 0.001$) and the readmission rate was 2 (1.4%) vs. 9 (8%) ($p = 0.002$) in the group who discharged with bilirubin less than 10 mg/dl and less than 12 mg/dl respectively. Neonates who discharged with a bilirubin less than 12 mg/dl had 6.2 times higher chance of rehospitalization in comparison with neonates discharged with a bilirubin less than 10 mg/dl.

CONCLUSION: Elevating the amount of the discharge bilirubin level from 10 mg/dl to 12 mg/dl in hyperbilirubinemic term neonates, lead to high rate of readmission.

KEY WORDS: *Hyperbilirubinemia, Neonatal, Patient rehospitalization, Patient discharge.*

Please cite this article as follows:

Ahmadvour-Kacho M, Zahed Pasha Y, Dehghan J, Mazlomi A. Effect of increasing the discharge bilirubin level on readmission rate in hyperbilirubinemic neonates. J Babol Univ Med Sci 2014;16(8):26-32.

* Corresponding Author; **M. Ahmadpour-Kacho (MD)**

Address: Non-Communicable Pediatric Diseases Research Center, No 19, Amirkola Children's Hospital, Amirkola, Babol, Mazandaran Province, 47317-41151, I.R. Iran

Tel: + 98 11 32342007

E-mail: mousa_ahmadpour@hotmail.com

References

1. Porter ML, Dennis BL. Hyperbilirubinemia in the term newborn. *Am Fam Physician* 2002;65(4):599-606.
2. Colletti JE, Kothari S, Jackson DM, Kilgore KP, Barringer K. An emergency medicine approach to neonatal hyperbilirubinemia. *Emerg Med Clin North Am* 2007;25(4):1117-35.
3. Rennie J, Burman-Roy S, Murphy MS. Guideline Development Group. Neonatal jaundice: summary of NICE guidance. *BMJ* 2010;340:2409.
4. Chen W. Neonatal hyperbilirubinemia: Neurophysiological and neurodevelopmental outcomes. University of Hong Kong 2006; Available at: <http://hdl.handle.net/10722/52281>
5. Connolly AM, Volpe JJ. Clinical feature of bilirubin encephalopathy. *Clin Perinatol* 1990;17(2):371-80.
6. Ahmadpour-Kacho M, Zahedpasha Y, Taghavi M, Bijani A. Effect of phototherapy on platelet, reticulocyte and white blood cells in full term neonates with hyperbilirubinemia. *Med J Mashhad Univ Med Sci* 2013;55(4):211-17.
7. Hameed NN, Na' Ma AM, Vilms R, Bhutani VK. Severe neonatal hyperbilirubinemia and adverse short-term consequences in Baghdad, Iraq. *Neonatology* 2011;100(1):57-63.
8. Grupp-Phelan J, Taylor JA, Liu LL, Davis RL. Early newborn hospital discharge and readmission for mild and severe jaundice. *Arch Pediatr Adolesc Med* 1999;153(12):1283-8.
9. Galbraith AA, Egerter SA, Marchi KS, Chavez G, Braveman PA. Newborn early discharge revisited: are California newborns receiving recommended postnatal services? *Pediatrics* 2003;111(2):364-71.
10. Kiely M, Drum MA, Kessel W. Early discharge. Risks, benefits, and who decides. *Clin Perinatol* 1998; 25(3):539-53.
11. Madlon-Kay DJ, DeFor TA, Egerter S. Newborn length of stay, health care utilization, and the effect of Minnesota legislation. *Arch Pediatr Adolesc Med* 2003;157(6):579-83.
12. Newman TB. Universal bilirubin screening, guidelines, and evidence. *Pediatrics* 2009;124(4):1199-202.
13. Gupta P, Malhotra S, Singh DK, Dua T. Length of postnatal stay in healthy newborns and re-hospitalization following their early discharge. *Indian J Pediatr* 2006;73(10):897-900.
14. Maisels MJ, Krings E. Rebound in serum bilirubin level following intensive phototherapy. *Arch Pediatr Adolesc Med* 2002;156(7):669-72.
15. Kavehmanesh Z, Mohammadieh NE, Karimi Zarchi AA, Amirsalari S, Matinzadeh ZK, Torkaman M. Prevalence of readmission for hyperbilirubinemia in healthy newborns. *Iran J Pediatr* 2008;18(2):130-6.
16. Bansal A, Jain S, Parmar VR, Chawla D. Bilirubin rebound after intensive phototherapy for neonatal jaundice. *Indian Pediatr* 2010;47(7):607-9.
17. Zahed Pasha Y, Ahmadpour-Kacho M, Zahed Pasha A. Glucose-6-phosphate dehydrogenase (G6PD) deficiency. *J Babol Univ Med Sci* 2006;8 (1):114-22. [in Persian]
18. Ahmadpour-Kacho M, Zahedpasha Y, Peydayesh S, Mazloomi A. Assessment of bilirubin to albumin ratio as a criterion for exchange transfusion in severe neonatal hyperbilirubinemia. *Med J Mashhad Univ Med Sci* 2011; 54(3):137-42.
19. Zahed Pasha Y, Ahmad Pour M, Fouladi Nejad M . A case report of profound neonatal Jaundice due to bilateral adrenal Hemorrhage. *J Babol Univ Med Sci* 2002;4(3):63-6. [in Persian]
20. Kaplan M, Kaplan E, Hammerman C, et al. Post-phototherapy neonatal bilirubin rebound: a potential cause of significant hyperbilirubinaemia. *Arch Dis Child* 2006;91(1):31-4.
21. Maisels MJ. Screening and early postnatal management strategies to prevent hazardous hyperbilirubinemia in newborns of 35 or more weeks of gestation. *Semin Fetal Neonatal Med* 2010;(15):129-35.
22. Sgro M, Campbell D, Shah V. Incidence and causes of severe neonatal hyperbilirubinemia in Canada. *CMAJ* 2006;175(6):587-90.

- 23.Farhat R, Rajab M. Length of postnatal hospital stay in healthy newborns and re-hospitalization following early discharge. *North Am J Med Sci* 2011;3(3):146-51.
- 24.Mateo PC, Lee KS, Barozzino M, Sgro M. Management of neonatal jaundice varies by practitioner type. *Can Fam Physician* 2013;59(8):e379-86.